నిజమురా కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(ప్రియ్వాడు)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

అమ్మ బృందాని ఆప్యాయంగా దగ్గరకి తీసుకుని తన చేతి గాజులు తీసి తొడిగింది.

శ్యామ్, నేను బయల్దేరాము బృందాని తన కొత్త జీవితంలోకి సాగనంపడానికి. కారెక్కబోతుంటే వినిపించింది అంకుల్ గొంతు, "కృష్ణా" అప్రయత్నంగా వెనుదిరిగి చూశాను. "ఇది నీ రివెంజ్ కదూ?" అన్నారాయన.

అయోమయంగా చూసాను "అంకుల్!", అంటూ.

"ఎస్. వీళ్ళెవరికీ అర్థంకాకపోవచ్చు, కానీ నేనంత పిచ్చోడినైతే కాదుగా, మేమంతా కలిసి నువ్వు తులసిని పెళ్ళి చేసుకోకుండా చేసామని, ఈ పెళ్ళి దగ్గరుండి జరిపించి తీర్చుకున్నావు కదూ. తప్పు చేసావురా. అది శాస్త్రిగారి నిర్ణయం, కానీ, నీ పంతం మామీద తీర్చుకున్నావు" అన్నారాయన.

షాకింగా చూసాను"లేదు.. లేదంకుల్ మీరు తప్పుగా అర్థంచేసుకుంటున్నారు" అంటూ చెప్పబోయాను.

"అవుట్.. గెట్ అవుట్.. యూ డిచ్డ్ అజ్. ఇక జీవితంలో ఈ గుమ్మంలో కాలు పెట్టకురా. శంకర్ ముఖం చూసి ఇంతకంటే నిన్నేమీ అనలేను. జన్మలో నీ ముఖం చూపించకు మాకు. పో ఇక్కడ్నుంచి" అనేసి వడివడిగా వెళ్ళిపోయారు.

నిశ్చేష్టుడినై నిలబడిపోయాను. గుండెల్లో కోసినట్టైంది, నామీద కోపగించుకున్నా, ఆఖరికి కొట్టినా అంత బాధేసేది కాదేమో? బట్ అంత దారుణమైన ఎలిగేషన్ కి బాధ ముంచుకొచ్చింది.

లేదు, లేదంటూ గట్టిగా అరవాలనిపించింది. కానీ, ప్రయోజనంలేదని తెలుసు. ఆయన అదే నమ్మదలుచుకున్నారు. హీ హేట్స్ మీ. ఆ మాటలు, ఆయన చూసిన చూపూ నన్ను చాలా కాలమే వెంటాడాయి.

శ్యామ్ ముఖం పాలిపోయింది. స్తబ్దంగా వుండిపోయాడు.

కొద్ది క్షణాల నిశ్శబ్దం తర్వాత, "అయాం సారీరా కృష్ణా ఇదంతా నావల్లే" అంటూ కన్నీటితో నా భుజంమీద తలాన్చింది బృందా.

అతి కష్టంమీద తేరుకున్నాను, వీలైనంత నార్మల్ గా నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ, "ఛ. పిచ్చిపిల్లా అంకుల్ కోపం ఎన్నాళ్ళనీ? కొన్నిరోజుల్లో అన్నీ సర్దుకుంటాయి. నువ్వు నవ్వుతూ బయల్దేరు, ఇవన్నీ మనసులో పెట్టుకోకు" అని మృదువుగా ఓదారుస్తూ కారెక్కించాను. నావైపు దిగులుగా చూసి కామ్ గా వెళ్ళి ముందుసీట్లో కూర్చున్నాడు శ్యామ్. బాధగా చూస్తున్న అమ్మా – నాన్న వైపు చూసి నిర్లిప్తంగా ఓ జీవంలేని నవ్వు నవ్వి కదిలి, కార్ స్టార్ట్ చేసాను.

ఏదైతేనేం, బృందా జీవితం తనకు కావలసినట్టు మలుచుకునేందుకు హెల్ప్ చేయగలిగాను, తను సంతోషంగావుంటే చాలు. అంకుల్ బలవంతపు నిర్ణయానికి తన లైఫ్ బలి కాకుండా చూడగలిగాం, అది చాలు ఇవన్నీ కాస్త కష్టమైనా భరించేయొచ్చు.

కానీ, ఎంతైనా కాస్త కాదు చాలా కష్టమే. అనుకున్నంత తేలికేమీ కాదు, నిజంకాని నింద భరించడం చా..లా.. కష్టం...

నేను ఎమ్. ఎస్ లో వుండగానే ముద్ర పరిచయమయ్యింది. లోపాముద్రా బక్షీ. అందం, చదువు, ధైర్యం, ఆలోచనా అన్నీ కలగలిసిన చక్కటి బెంగాలీ అమ్మాయి.

అక్కడి నా ఒంటరితనానికి తోడయ్యింది.. తెలీకుండానే నా జీవితంలో ముఖ్యమైన భాగమయిపోయింది. అలా అనుకోకుండా తనతో ప్రేమలో పడడం ఆ వెంటనే ఇరువైపులా ఇంట్లోవారికి చెప్పి వారి బ్లెస్సింగ్స్ తీసుకోవడం వెంట-వెంటనే జరిగి పోయాయి.

ముద్ర దగ్గర నేనేదీ దాచలేదు. జరిగినదంతా నా గతాన్ని ఓపెన్ బుక్ లా తన ముందుంచాను..

చదువు పూర్తయ్యాకా తిరిగి వెళ్ళాలనే వుద్దేశ్యాన్ని వాయిదావేసి, అక్కడే జాబ్ కంటిన్యూ చేయసాగాను. ముద్ర చాలా ఇంపార్టెంట్ ప్రాజెక్ట్ లో వుండడంతో పెళ్ళి కూడా పేరెంట్స్ ని అక్కడికే పిల్చుకుని చేసుకోవాలనే నిర్ణయం తీసుకున్నాం.

అలా చూస్తుండగానే నా జీవిత ప్రయాణం తన దిశ మార్చుకుంది.

"ప్రసాదం తీసుకో బాబూ" అన్న అర్చకుల మాటతో అలసటగా కళ్ళు తెరిచాను. గుడి మండపంలో స్తంభానికి ఆనుకుని కూర్చుని జ్ఞాపకాల్లోకి వెళ్ళిపోయానేమో?

ఎంతసేపయిందో నాకే తెలియలేదు. బహుశా గతం నాలో నింపిన బాధ చాన్నాళ్ళకి ఈ దారుణమైన వార్తలతో బయటికి వచ్చినట్టుంది.

ఇక ఆ గతం నీడలో తులసి జీవితం ఏ మలుపు తిరిగిందో తెలుసుకోవాలి. ప్రస్తుతం నాముందున్న కర్తవ్యం అదే. తన మరణానికో జవాబు వెతకాలి. కారణాలు వీరు చెప్తున్నారు. నిజాలు నేను తెలుసుకోవాలి..

ఏదో ఆవేశంలో రాజేషంకుల్ నన్ను ఒక్కమాటతో గాయపరిస్తేనే భరించలేకపోయాను. అంత దారుణమైన నిందలని తులసి ఎలా తట్టుకుందో? ఎంత విరిగిపోయి ఆ దారుణమైన నిర్ణయాన్నాశ్రయించిందో. నా మనసంతా తనపట్ల జాలితో నిండిపోయింది.

"వెళ్ళిపోండి కృష్ణా. అసలెందుకొచ్చారిక్కడికి?" అప్పటివరకూ స్తబ్దంగా కూర్చుని జపమాల తిప్పుకుంటున్న శాస్త్రి అంకుల్ దిగ్గున లేచారు మమ్మల్ని చూస్తూనే..

ఊహించిన రియాక్షనే కావడంతో నేనూ జంకలేదు,"మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయాలని కాదంకుల్. తులసి కోసం" అంటూ ఆయన ఎదుట నిలబడ్డాను.

"వద్దు కృష్ణా ఆ పేరు కూడా నేను వినదలుచుకోలేదు, రమా వీళ్ళు బయల్దేరుతున్నారు, పంపి తలుపేసుకో" అంటూ రమా ఆంటీని ఆదేశించి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు.

దిగాలుగా ఆంటీ వైపు చూశాం, గుమ్మానికి ఆనుకుని నిల్చునివున్న ఆవిడ చాలా నిర్లిప్తంగా మావైపు చూసి, "వెళ్ళండి బాబూ, చాలా దూరం నుంచి వచ్చారేమో నాకూ పనుంది" అన్నారు.

"ఆంటీ ప్లీజ్" అంటూ మేము మాట్లాడించబోయేంతలో వినిపించింది ఇంటి లోపలినుండి కేరుమంటూ పసిబిడ్డ ఏడుపు..

వెంటనే కదిలిందావిడ, "నాకు పనుంది బాబూ..వెళ్ళండి.." అంటూ లోపలికి నడిచి, "మళ్ళీ రాకండి" అని చెప్పి తలుపులు మూసుకున్నారు.

నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలుతున్న ఆ ప్రదేశంలో లోపలినుండి పసిబిడ్డ ఏడుపు మాత్రం లీలగా వినిపిస్తోంది. అది.. తులసి బిడ్డ కదూ! అప్రయత్నంగా తల తిప్పి ఆ డోర్ వైపు చూశాను. గుండెల్లో కోసినట్టైంది.

నిండా రెండు నెలలైనా లేని పసికందు. ఏం పాపం చేసిందని తల్లి నుండి దూరం కావాలి. అంత ఘోరం ఏంచేసిందని మా తులసి తన బిడ్డనుంచీ, తన బ్రతుకునుంచీ వేరు కావాలి? తన తండ్రికోసం అంత ఆలోచించి తన లైఫే ఇచ్చేసిన తులసి తన బిడ్డకోసం ఆలోచించదూ! నాకు తెలిసిన తులసి అలా పురిటి గుడ్డుని తల్లిలేకుండా చేసి వెళ్ళిపోదు. ఎన్నటికీ అలా చేయదు. మరి ఎందుకిలా?

అలా మూసివున్న తలుపుని చూస్తూ ఎంతసేపువున్నానో నాకే తెలియదు. లోపలినుండి ఏ చప్పుడు లేదు. బహుశా బేబీ మస్ట్ హావ్ స్లెప్ట్. కనీసం తన ముఖమైనా చూడలేదు. అసలు బాబో .. పాపో కూడా తెలియదు.

"ఆ తలుపులిక తెరుచుకోవు కృష్ణా", అన్న శ్యామ్ మాటలతో నా ఆలోచనలనుండి తేరుకుని వాడివైపు చూశాను.

"పద వెళ్దాం" చిన్నగా నా భుజం తట్టి అన్నాడు. బరువెక్కిన గుండెతో అక్కడినుండి కదిలాను.

కామ్ గా వచ్చి తన ఇంటి ముందు గట్టుమీద కూర్చుండిపోయిన మమ్మల్ని చూసి వడివడిగా మంచినీళ్ళ బాటిల్ తెచ్చి అందిస్తూ, "మాట్లాడనన్నాడుకదూ నేను చెప్పాను కదయ్యా వాళ్ళు అలాగే చేస్తున్నారు. మనం మాత్రం ఏం చేయగలం? వాళ్ళైనా, మీరైనా, ఎవరైనా ఏం చేయగలరు? పరిస్థితులు అలా వచ్చాయి" అంటూ నిట్టూర్చారు సుందరం అంకుల్.

తలెత్తి చూశాను, "ఎవరూ ఏమీ చేయలేరేమో? నేను కాదు. ఐ మీన్.. మేము కాదంకుల్" వుద్వేగంగా అన్నాను.

బాధగా చూశారాయన, " అది మా కళ్ళముందు పుట్టి పెరిగిన పిల్ల కృష్ణా. మాకు మాత్రం బాధవుండదా చెప్పు. ఐనా మీరు మాత్రం ఏం చేస్తారు? చేసేదంతా చేసి, అది చక్కా పోయింది. మనకింత కోత మిగిల్చి" అన్నారు.

తల అడ్డంగా తిప్పాను, "తులసి తప్పు చేసిందంటే" నా మాట పూర్తయ్యేలోపే అడ్డుకున్నారు.,

"అది ఎవరో పుట్టించిన పుకారు కాదయ్యా. ఆ విషయం చెప్పింది సాక్షాత్తూ ఆమె తల్లితండ్రులు. అందరిముందూ ప్రూవ్ అయింది. ఆ గిల్ట్ తోనే ఆత్మహత్య చేసుకుంది" అన్నారాయన.

"అందరూ కలిసి ప్రూవ్ చేసినంత మాత్రాన అబద్ధం నిజమైపోదు, ఏం జరిగిందో తెలుసుకోకుండా తనని బ్లేమ్ చేయలేను. మీరేమన్నా చెప్పండి ఐ కాన్ట్ డూ దట్" చెప్పాను కాస్తంత వుక్రోషంగా.

అయోమయంగా చూశారాయన. లేచి నిలబడ్డాను. కంగారుగాలేచి నా భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు శ్యామ్,"కంట్రోల్ యువర్ సెల్ఫ్ కృష్ణా" అన్నాడు మృదువుగా.

"తులసిరా" బాధగా అన్నాను. వాడి కళ్ళలోనూ నీళ్ళూరాయి. సుందరంగారి కళ్ళూ చెమ్మగిల్లాయి. లేచి వచ్చి నా తల నిమిరారాయన.

"నీ బాధ మాకర్థం అవుతోందయ్యా. కానీ.. జరిగింది ఇదీ అని చెప్పడానికి అదా ఈ లోకంలో లేదు. ఈ విషయం డిస్కస్ చేసేందుకు దాని వాళ్ళెవరూ సిద్ధంగానూ లేరు. ఇటు పుట్టింటివాళ్ళు, అటు అత్తింటివాళ్ళూ కూడా ఏంచేస్తాం చెప్పు. ప్రాప్తం. ఐనా అంతా నిమిత్తమాత్రులం. ఎవరు మాత్రం ఏం చేయగలరు?" అన్నారు వేదన నిండిన గొంతుకతో.

తల అడ్డంగా తిప్పాను, "నేను చేస్తానంకుల్. తెలుసుకుంటాను" అంటూ ఆగి, " నేను వారణాశి వెళ్తాను" అన్నాను స్థిరంగా. ఉలిక్కిపడి చూశారు వాళ్ళు.

"కృష్ణా ఆలోచించే మాట్లాడుతున్నావా?" కంగారుగా అడిగాడు శ్యామ్. తలూపాను.

"అక్కడికి వెళ్ళి మాత్రం ఏంచేస్తావయ్యా? ఇక్కడ అన్నయ్యా వాళ్ళే ఇలా రియాక్టయితే ఇక అక్కడ దాని అత్తింటివాళ్ళింకెలా రియాక్టవుతారు చెప్పు. ఇప్పటికే కొండంత చెడ్డపేరుతో పోయిందది, ఇక దానికి చిన్నతనంనుంచీ మగపిల్లలతో స్నేహం వుండేదని తెలిస్తే ఇంకెన్ని మాటలొస్తాయో. అర్థం లేని పనులు చేయకు" అంటూ సర్ది చెప్పబోయారు.

"లేదంకుల్. వెళ్ళాలి. చేయని తప్పుకి తులసి లైఫ్ అర్ధాంతరంగా ముగిసిపోవడం భరించలేకపోతున్నాను. అయినా, అలా చాటు-మాటు అఫైర్స్ నడిపి, భర్తని మోసగించాలనుకునే పర్సన్ కాదు తను, ఇట్స్ నాట్ హర్ కేరక్టర్. లేదూ అలా జరిగిందే అనుకుందాం. తప్పు ఒప్పుకోలేనంత పిరికిది కాదు మా తులసి.

లేనిపోనివి అంటగట్టి తనని తీవ్రంగా గాయపర్చారు అ.. అందుకే.. అంత పెద్ద నింద భరించలేకే ప్రాణాలొదిలేసింది. ఆ మాట ఎవరునమ్మకున్నా నేను నమ్ముతున్నాను,

నాకు తెలిసిన తులసి అలా పురిటి గుడ్డుని తల్లిలేకుండా చేసి వెళ్ళిపోదు. ఎన్నటికీ అలా చేయదు. మరి.. ఎందుకిలా?

అంటే.

తనకేదో తీరని అన్యాయం జరిగింది. అదేమిటో, తనెంత నీతిగల వ్యక్తో నిరూపిస్తాను అందరికీ. ప్రతి ఒక్కరికీ" తీవ్రంగా చెప్పాను.

నా మాటల్లో తీవ్రతే గ్రహించారో, బాధే గుర్తించారో, లేక ఎందుకులే అనుకున్నారోగానీ ఆయనింక మాట్లాడలేదు.

"పద శ్యామ్, మనం వారణాశికి వెళ్తున్నాం" అని శ్యామ్ కి చెప్పి అంకుల్ వైపు తిరిగి చేతులు జోడించాను,

"వుంటామంకుల్. థ్యాంక్స్ ఎ లాట్ ఫర్ యువర్ హెల్ప్. మిమ్మల్నేమైనా ఇబ్బంది పెట్టివుంటే తప్పుగా అనుకోకండి" చెప్పాను.

"అర్ధం చేసుకోగలను. కానీ ఏం చేస్తావో ఆలోచించి చేయి జాగ్రత్తయ్యా" చెప్పారు.

తలూపి "ఏం చేసినా తులసికి చెడ్డపేరు తెచ్చిపెట్టే పనులైతే చేయనని నమ్మకముంచుకోండి అంకుల్ అది చాలు" చెప్పి బయటకు నడిచాను.

ఇంకా షాకింగానే చూస్తున్న శ్యామ్ తేరుకుని ఆయనకి చెప్పి వచ్చి కారెక్కాడు.

"శ్యామ్ నీ ఒపీనియన్ తీసుకోకుండానే డెసిషన్ చెప్పేసాను వెరీ సారీరా", అన్నాను వాడివైపు తిరిగి.

"ఏరా, నీ మాట వేరు, నా మాట వేరుగా మనమెప్పుడైనా వున్నామా? చేసామా?" అడిగాడు సూటిగా చూస్తూ. తల అడ్డంగాతిప్పాను లేదన్నట్టు.

"మరైతే ఇప్పుడేంటి కొత్తగా సారీలు చెప్తున్నావ్" అన్నాడు మందలింపుగా.

నిజమే. బహుశా పరాయిదేశంలోవుండి వుండీ, వుండీ అక్కడి అలవాట్లువచ్చేసాయేమో గిల్టీగా చూసాను.

"సర్లే అది వదిలేయ్ గానీ, టెల్ మీ వన్ థింగ్ కృష్ణా ఆర్ యూ ష్యూర్? ఆలోచించే అన్నావా బెనారస్ వెళ్తానని?" అడిగాడు.

"ఇప్పటికే చాలా ఎక్కువ ఆలోచించేసాంరా, ఇక ఏం జరిగినా సరే తులసికి న్యాయం మాత్రం జరగాలి. అంటే మనం అక్కడికి వెళ్ళాలి. లెట్స్ గో" చెప్పాను స్థిరంగా.

"మిస్సింగ్ యూ క్రిష్ ఎ లాట్" నా వీడియో కాల్ పిక్ చేస్తూనే ముద్ర అన్న మొదటి మాట తన కళ్ళల్లో , మాటలో బెంగ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

జాలేసింది. నిజానికి ఇది తనకి బొత్తిగా సంబంధంలేని పోరాటం కానీ తననీ ఎఫెక్ట్ చేస్తోంది హాయిగా పెళ్ళి సందడిలో కులాసాగా వుండాల్సిన అమ్మాయికి ఈ టెన్షన్స్. నా వల్ల కానీ, తప్పదు షీ ఈజ్ మై పార్ట్నర్ ఇన్ ఎవ్రీథింగ్. నా పోరాటంలో కూడా.

" మీ టూ. ఎలా వున్నావ్ ముద్రా?" అన్నాను నా ఆలోచనలను పక్కకి పెడుతూ.

"మ్.. గుడ్. నువ్వు? ఎయిర్ పోర్ట్ లో వున్నావా?" నా పరిసరాలను చూస్తూ అంది.

"హా. ఆన్ అవర్ వే టూ వారణాశి వయా ఢిల్లీ " అంటూ జరిగినదంతా వివరించాను.

జరిగింది విని కొద్దిసేపటి మౌనం తర్వాత అంది, "కేర్ఫుల్ క్రిష్ సుందరం అంకుల్ చెప్పింది కూడా గుర్తుపెట్టుకోండి ఆల్రెడీ ఆ అమ్మాయి గురించి అంత చెడుగా ప్రచారం జరిగింది అక్కడ పీపుల్ ఆలోచించే విధానం కూడా వేరు. దే కేన్ బీ వెరీ ఆర్థడాక్స్ అండ్ రిజిడ్. సో చూసి అప్రోచ్ అవండి. ఐ మీన్ నీకు తెలీదని కాదనుకో. బట్ స్టిల్ చెప్పాలనిపించింది."

ఆప్యాయంగా చూసాను "తప్పకుండా కేర్ఫుల్ గానేవుంటాను ముద్రా థ్యాంక్స్. థ్యాంక్యూ సో మచ్ ఫర్ అండర్ స్టాండింగ్" చెప్పాను.

చిన్నగా నవ్వి తలపరికించింది "ఆహా మిస్టర్ కృష్ణా ఈజ్ బికమింగ్ వెరీ ఫార్మల్ డే బై డే. ఎనీవేస్ యాక్సెప్ట్ చేసేసాన్లే" అంది చిన్నగా చేయి తలకి ఆనించింది అల్లరిగాచూస్తూ.

తన గెస్చర్ కి అప్రయత్నంగా నవ్వాను. చాలాసేపటి తర్వాత అంత అలజడిలో చిన్న రిలీఫ్.

"ఓహ్ క్రిష్. నవ్వావా. థ్యాంక్యూ సో..సో.. మచ్. యూ డోన్ట్ నో హౌ వర్రీడ్ అయామ్ టు సీ యూ లైక్ దట్. అయామ్ సో సారీ ఫర్ వాట్ ఆల్ యూ గైస్ ఆర్ గోయింగ్ త్రూ" అంది లాలనగా.

తలూపాను తులసి గుర్తురాగా చిన్నబోయిన ముఖంతో. అది గమనించి తనూ సీరియస్ మూడ్ లోకి వస్తూ, "ఇంతకీ ఎలా ప్రొసీడ్ అవుతున్నారు?" అంటూ ప్రశ్నించింది.

"వెల్. ప్రస్తుతానికి పక్కా ప్లాన్ అంటూ ఏమీలేదు. ఏంజరిగిందో తెలియాలంటే ముందు అసలక్కడ ఏమైందో తెలియాలి. సో రివర్స్ లో వెళ్తాం. తనని చివరిగా చూసిన వారి దగ్గరనుంచి మొదలుపెట్టి అప్రోచ్ అవుతాం.

తులసిని ఆరోజు ఆంబులెన్స్ లో వారణాశి నుండి ఢిల్లీకి తీసుకెళ్ళడానికి ఒక విమెన్స్ వెల్ఫేర్ ఆర్గనైజేషన్ వాళ్లు వెళ్ళారని సుందరం అంకుల్ చెప్పారు. సో ముందుగా వారిని కలిసి వారికి ఎంతవరకూ తెలుసో కనుక్కోవాలి. వాళ్ళ ఆఫీస్ ఢిల్లీలో వుందట. వారి హెడ్ తో ఇవాళ ఈవెనింగ్ కి అప్పాయింట్ మెంట్ తీసుకున్నాము సో అది పూర్తయ్యాకా రేపు ఎర్లీ మోర్నింగ్ ఫ్లైట్ కి వారణాశి వెళ్తాము. చూడాలి అక్కడ ఏం చెయ్యగలుగుతామో" వివరించాను.

"చెయ్యగలవ్. వి ట్రస్ట్ యూ క్రిష్" చెప్పింది మోటివేటింగ్ గా. చిన్నగా నిట్టూర్చాను. అంతలో ఫ్లైట్ టైమైందంటూ దూరంనుంచే శ్యామ్ వాచ్ చూపించడంతో సర్దుకుంటూ, "ఓ.కే. ముద్రా. ఫ్లైట్ టైమైంది. విల్ మేక్ ఎ మూవ్. వుంటాను మరి. యూ టేక్ కేర్" అన్నాను.

"ఫైన్ దెన్, సే మై హెలో టూ శ్యామ్. కాల్ చేస్తుండు వెన్ ఎవర్ యు గెట్ టైమ్. యూ టూ టేక్ కేర్ అండ్ లవ్ యూ క్రిష్" చెప్పింది నావైపోసారి తదేకంగా చూసి.

"యాహ్. కాల్ చేస్తాను. లవ్ యూ టూ. బై" ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసి శ్యామ్ వైపు నడిచాను.

సహారా. ఆప్ కో హమారా భరోసా.

హిందీలో బోర్డ్ పై రాయబడివున్న అక్షరాలు ఎండపడి మెరుస్తున్నాయి. ఆ పెద్ద బోర్డ్ వైపు అభావంగా చూసాను.

ఢిల్లీ మహానగరంలో ఓ పెద్ద ఆవరణ. రకరకాల బ్లాక్స్ లో విధవిధాల బాధితులకీ, ఏ ఆదరణా, దిక్కూ లేనివారికీ వారి అవసరాన్నిబట్టీ, వారికి ఉపయోగపడేరీతిలో సహాయం ఇస్తున్నారక్కడ.

అంటే అందరూవుండి కూడా తులసి ఓ అనాధలా వీరిచేత హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళబడిందన్న విషయం అర్థమవుతుంటే గుండెల్లో ఏదో వత్తిపట్టిన ఫీలింగ్.

"తులసి ఫ్యామిలీ ఐతే ఓకే కానీ దూ యూ రియల్లీ థింక్ మనకి వీళ్ళ దగ్గర్నుంచి ఏదైనా హెల్ప్ దొరుకుతుందని కృష్ణా?" అడిగాడు శ్యామ్.

"తెలియదు శ్యామ్. కానీ జరిగింది తెలుసుకోవాలంటే ఎక్కడో అక్కడ ప్రారంభించాలి కదా. సో లెట్స్ బిగిన్ హియర్, కాకపోతే మన తులసిని చివరిగా చూసింది వీళ్ళే. అందుకే వారణాశి వెళ్ళేముందు ఓసారైతే మాట్లాడి చూద్దాం" అంటూ లోపలికి నడిచాను.

"నమస్తే కూర్చోండి, మేడమ్ పిలుస్తారు" అంటూ విజిటర్స్ లాంజ్ లో కూర్చోబెట్టింది అక్కడున్న పీ.ఏ.

అక్కడ మాతోపాటూ ఓ ఐదారుగురున్నారు. వారిలో ఒకామె ముఖం మొత్తం కవర్ చేసుకుని వుంది. అది మామూలు ఘోషా కాదు, ఏదో ఘోరాన్ని కవర్ చేయడానికి కప్పిన పరదా అని తెలుస్తూనేవుంది. ఏం జరిగిందో పాపం.

మా పక్కన ఓ పల్లెటూరి వ్యక్తి కూర్చునివున్నాడు. బిహారీ యాక్సెంట్ వున్న హిందీలో మాట్లాడుతున్నాడు, "మీరు ఎక్కడనుండి భయ్యావచ్చారు?"

"హైదరాబాద్ నుండి" చెప్పాను

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments